

Ordre de Culte 2n Diumenge de Pasqua 7-4-2024

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: Un bell jorn, ple d'esperança (40 CG)

Música: C. M. von Weber; Lletra: Benjamí Planes

Crida a la lloança: Salm 133

Himne: Cantem units tots al Senyor (4 CG)

Música: James Ellor; Lletra: Benjamí Planes

Lectures bíbliques:

Fets 4, 32-35

1 Joan 1, 1 – 2, 2

Himne: ¡Cristo vive, Cristo vive! (87 HC)

Música: Henry Thomas Smart; Lletra: Hymnal for Church and Home,
tr. Arnfeld C. Morck

Proclamació de la Paraula:

Joan 20 19-31

Pregària per la il·luminació

Interludi Musical

Resposta a la Paraula

Himne: Protegiu-me vos Senyor (63 CG)

Música: William H. Doane; Lletra: Àngel Cortès

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: La sang ahir vessada (84 CG)

Música: George C. Stebbins; Lletra: Àngel Cortès

Benedicció

Litúrgia: Marta López Ballalta
Proclamació de la Paraula: Joel Cortès
Música: David Melenchón
Lectures: Jordi Pérez
Diaques: Joan Salvador i Marta Huch
Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1922 de 7 d'abril de 2024

LA LLUITA

Des de la primera vegada que vaig tenir coneixement de la paraula dels talents, vaig tenir un sentiment de contrarietat. No entenia per què a l'últim servent se li donava només un talent mentre que els altres els en dóna més, però se li exigia el mateix. D'entrada, per mi, això era una falta de confiança envers el servent. Això passa amb els empleats novells, mentre tenen poca experiència se'ls dóna poca responsabilitat i se'ls acompanya en el seu creixement professional. Aquesta falta de confiança de l'amo de la paràbola genera en el servent una falta de confiança en ell mateix. És just el contrari que recomanen tots els manuals de Recursos Humans. Aquesta paràbola creava en mi un cert sentiment de rebuig. Hi ha un consens en considerar que els talents a què es fa referència la paràbola són els dons i quin profit en pots treure. Però més important que els dons que podem tenir és saber viure'ls. Com els vivim? Els dons no són res sense la vida. José Agustín Goytisolo va escriure el poema *Palabras para Julia* dedicat a la seva filla que comença amb els versos:

*Tú no puedes volver atrás
porque la vida ya te empuja
como un aullido interminable*

La vida passa inexorablement, no s'atura, cal viure-la encara que de vegades no entenem. Com diu el poeta:

*Yo sé muy bien que te dirán
que la vida no tiene objeto
que es un asunto desgraciado.*

*Nunca te entregues ni te apartes
junto al camino, nunca digas
no puedo más y aquí me quedo.*

Per viure cal primer acceptar la teva llibertat, no entesa com: puc fer tot el que la llei no em prohibeix, sinó com la gestió de la teva vida. La pregunta fatídica: Què haig de fer? La llibertat comporta viure el nostre jo, i això no sempre és fàcil. Erich Fromm va escriure el llibre *Por a la llibertat* on explora la conducta del ésser humà quan s'enfronta a la llibertat a l'emancipar-se. La llibertat comporta responsabilitat i això comporta sovint angoixa. Sovint és més fàcil deixar-se portar que agafar les rendes de la nostra vida. Però en la vida no estem sols:

*Tu destino está en los demás
tu futuro es tu propia vida
tu dignidad es la de todos.*

*Otros esperan que resistas
que les ayude tu alegría
tu canción entre sus canciones*

Viure és lluita. Una lluita per un futur millor, més just, més solidari, més igualitari. Suposem que, abans de nèixer, existim en forma d'ànima. I sabem que en un moment o altre acabarem en el cos d' un nadó. Però les ànimes no poden escollir on volen nèixer. Per tant, poden nèixer en un poble desèrtic de l'Àfrica subsahariana, en un suburbi de Ciudad Juárez, o en una família benestant d'Europa o EUA. Sabent que el 8,1% de la població acumula el 82,4% de la riquesa i el 91,9% de la població acumula el 17% de la riquesa total i que 69% de la població mundial viu en la pobresa. Si preguntéssim a les ànimes com voldrien que fos el món on han de nèixer, segur que totes voldrien un món molt més igualitari. Les injustícies només les justifiquen els qui se n'aprofiten d'elles.

Avui el futur és incert, els salaris són precaris, es posa en dubte la societat del benestar, es parla d'una jubilació cada cop més llunyana i precària, es qüestiona la viabilitat de la sanitat pública, les universitats públiques són cada cop més cares i, per tant, excloents. Davant d'aquesta realitat no és estrany que el pensament de gran part de la població derivi cap a un nihilisme existencialista que es caracteritza per un pessimisme existencial on no hi ha valors absoluts, on tot és relatiu. És el no-res on tot acaba en el jo. No hi ha un nosaltres. Déu ha mort i la vida no té sentit. Tot està decidit perquè el determinisme científic ens fa ser esclaus de les nostres decisions. Davant aquest quadre les persones reaccionen de diferent manera.

Per un costat, davant d'aquest quadre, no és estrany que una part de la població es vulgui evadir amb una actitud hedonista. Aquest hedonisme ens ha convertit en una societat poc combativa. Tenim per menjar?, tenim oci? Doncs ja està bé! Ja ho deien els Romans *Panem et circenses*. Vivim en una societat abocada a l'oci i al plaer per tal d'evadir-nos de la realitat. L'oci s'ha convertit en el nou opi del poble. Creiem que l'oci és viure experiències enriquidores. Viatgem a l'altra punta del món i creiem que això ens farà feliços i ens aprestem a penjar les fotos en l'Instagram. Però només som marionetes mogudes pels fils de l'economia de l'oci. Vivim amagats darrere una pantalla de mòbil en un món virtual que cada cop més ens evadeix del món real. Vivim submergits en un món virtual on la realitat és la que volem veure o la que volen que vegem. A través d'algorismes potents són capaços de determinar quins són els temes que t'agraden o quins són els temes que volen que vegis. Aviat vindrà el Metavers. Es tracta d'un món virtual on tu vius una realitat a través del teu avatar. L'avatar viurà per nosaltres aventures inexistents. L'oci i la tecnologia ens alienen la vida.

Per un altre costat, hi ha les persones que tenallades per la por i la inseguretat fan una deriva a actituds fanàtiques. El fanatisme sempre genera seguretats. No haver de pensar, no haver de decidir, obeir sense crítica, formar part d'un col·lectiu al qui entregues la teva voluntat i el teu criteri això genera una falsa seguretat. Però en realitat és una vida heterònoma i, per tant, sense valor.

Per últim, hi ha les persones que dediquen la seva vida a la lluita per la justícia, per la solidaritat, per la igualtat, per un món on tothom pugui viure i no sobreviure, un

món on les lleis no només es defensin la propietat privada –que és l'únic que preocupa als rics- sinó que defensin el dret a viure amb dignitat. Vides compromeses amb els desheretats, amb els que no tenen drets, amb els marginats. Una lluita compromesa per la dignitat humana.

La vida és lluita. Per això no m'agrada que presentin a Crist amb una imatge dolça, afable i poc combativa. Crist va ser un lluitador, va viure la vida lluitant per nosaltres. Crist no va ser crucificat per quedar-se a casa fent de fuster, sinó per ser un lluitador.

L'evangeli és amor. Però si l'amor no ens porta a la lluita contra la injustícia, que és el cristianisme? Em dol molt veure esglésies reaccionàries amb un discurs propi del neoliberalisme que justifica les injustícies socials.

Per això la paràbola em diu: viviu la vida per coses que valguin la pena, perquè la vida és lluita. I així, al final de la nostra vida podrem dir com l'apòstol Pau: *He lliurat un bon combat, he acabat la cursa, he conservat la fe.*(2 Tm 4,7) i com diu la paràbola, entrarem *en el goig del Senyor*. (Mt 25,23). No enterrem la vida sota de l'oci, o sota la banalitat d'una vida virtual. No entreguem la vida a una ideologia que apel·la a l'odi i al fanatisme o sota una ideologia que justifiqui els nostres privilegis. Cal viure la vida en plenitud. I al servent que no ha sabut viure la vida li diran: *I a aquest servent inútil llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.*(Mt 25,30)

Morir es tenyeix d'una amargor commovedora, però la idea d'haver de morir sense haver viscut és insuportable. (Erich Fromm).

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Sempre agràits! Sempre donant gràcies! Aquest diumenge passat vam poder fer compra un altre cop al súper d'en Wolfgang i d'en Roberto, Així es van poder endur el que més necessitaven. Estan treballant molt fins i tot diumenges. La necessitat es molta i no paren amb l'ajut incalculable dels voluntaris. No oblidem pregar per ells per la feina que fan i per les persones que passen per allà. Gràcies a Déu, que podem ajudar i gràcies a tots els que col·laboreu d'una manera o d'una altres.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

AGENDA

Recordeu que tenim programada la nostra convivència aual pel proper ds25 i dg26 de maig.